

نقش و تاثیر رفاه اجتماعی بر میزان مشارکت سیاسی شهروندان

دکتر رضا پریزاد^۱ و بختیار ملکی^۲

۱. استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم (نویسنده مسئول)

۲ دانشجوی دکتری رشته سیاستگذاری عمومی.

چکیده

امروزه مشارکت سیاسی، یکی از شاخص‌های عمده و اصلی نوسازی و توسعه سیاسی و اجتماعی به شمار می‌رود، اگر مشارکت سیاسی را روندی مبتنی بر بهره‌مندی خردمندانه از فرصت‌ها و منابع و شرکت آگاهانه و داوطلبانه افراد در تعیین سرنوشت خود با هدف ایجاد جامعه‌ای نو در جهت دستیابی به کرامت انسانی، تأمین و رفاه اجتماعی (سلامت و بهداشت، اشتغال، آموزش، تأمین اجتماعی و...) بدانیم. آنگاه در مشارکت سیاسی عوامل مختلف، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، محیطی، رفاهی، تأمین اجتماعی، شادکامی و... اثر گذار هستند. لذا براساس نظریه‌گزینش عقلانی هابرماس، این نوشتار به دنبال یافتن تاثیر رفاه اجتماعی بر میزان مشارکت سیاسی شهروندان است. اگر بپذیریم که دستیابی به مشارکت سیاسی و میزان توسعه رفاه اجتماعی ارتباط، تاثیرگذاری و همپوشانی با یکدیگر دارند. آنگاه سوال اصلی این نوشتار این خواهد بود که رفاه اجتماعی چه نقش و تاثیری بر میزان مشارکت سیاسی شهروندان دارد؟ فرضیه مطروحه در پاسخ به سوال این است که بین میزان افزایش یا کاهش رفاه اجتماعی و میزان مشارکت سیاسی افراد جامعه رابطه مستقیم و معنادار وجود دارد، روش مورد استفاده در این مطالعه (جمع آوری اطلاعات) کتابخانه‌ای است و از روش توصیفی - تحلیلی برای بررسی و تجزیه و تحلیل یافته‌ها استفاده شده است.

واژه‌های کلیدی: مشارک سیاسی، رفاه اجتماعی، الزامات مشارکت، توسعه، رفتار سیاسی، رفتار اقتصادی